

בקשת ה'אנו' עצמי

הקדמה

בדורנו, דור הקץ המגולה, הגאולה הולכת וצומחת בדרך הטבע, קמעא קמעא. עם ישראל קם לתחיה ומתנער מעפר הגלות, שבה לפעם בו ההרגשה כי הינו עם ולא אוסף של יחידים, האומה חוזרת לארצה, מפריחה את שממותיה ומבססת את חייה הגשמיים.

5

אמנם, כל זה נעשה מתוך 'תודעה חילונית', ואט-אט עם התקדמות תהליך הגאולה, בירור המגמה העומדת ביסוד 'תחיית החול' נעשה הכרח גמור והאומה נתבעת ל'תחיית הקודש' - להתעלות ולחיות את כל חייה במדרגת הקדושה האלוקית הנמצאת בפנימיות נשמתה.

10

'תחיית הקודש' הדוחקת להופיע מעוררת שני תהליכים מנוגדים:

מחד, ישנה התעוררות עצומה של תשובה. בלבבות מתגברים געגועי קודש, ורבים מבני עמנו אשר גדלו והתחנכו ללא תורה ויראת שמים שבים אל המסורת והאמונה.

15

מאידך, הרשעה, אשר חשה את כליונה הקרב ובא על ידי 'תחיית הקודש' שבישראל, חוגרת את שארית כוחותיה ומתאמצת ככל יכולתה להילחם מלחמת קיום - 'על החיים ועל המוות', לעכב ולמנוע את ההתגלות השלמה של חיי הקודש בכל רבדי החיים.

20

הופעת העצמיות הישראלית

ההתעוררות לתשובה ההולכת וגוברת בדורנו נובעת: מאופיו המיוחד של זמן הגאולה וממדרגתו של הדור.

באגרת תקנ"ה¹ הרב מגדיר כי בזמן של "עקבא דמשיחא מתגבר ביותר כח הסגולה", כלומר, סגולתם הפנימית של ישראל מתעוררת ביתר שאת².

25

הסגולה הינה כוח טבעי מולד, שאינו מתחיל מהאדם אלא מרצון ד' - "כח קדוש פנימי, מונח בטבע הנפש ברצון די, כמו טבע כל דבר מהמציאות".

¹ אגרות הראיה ב, עמ' קפו.

² עיין אגרות הראיה א אגרת שלב, עמ' שסט.

בס"ד.

חק אלוקי זה הוא דבר "שאי־אפשר לו להשתנות כלל" כמו כל חוקות שמים וארץ, וכל חוקי הטבע, "כי הוא אמר ויהי", 'ועמידם לעד לעולם'.

מהותה של הגאולה היא הופעת העצמיות הישראלית בטהרתה, ה'הארה של הנשמה העצמית' - זהו דבר הקץ.

5

בדורות אלו ישנה חשיבות מיוחדת להכרת ה'אני' העצמי שלנו, בין במובן הפרטי ובין במובן הלאומי³.

הרב כותב ב'אורות' (אורות התחיה ה' עמ' נה):

"טעות יסודית היא החזרה מכל היתרון שלנו, החדלון מההכרה של 'אתה בחרתנו'. לא רק משונים אנחנו מכל העמים, משונים ונבדלים בחיים הסתוריים מצוינים, שאין דוגמתם בכל עם ולשון, כי אם גם מעולים וגדולים מאד מכל עם. אם גדע את גדולתנו אז יודעים אנו את עצמנו, ואם נשכח את גדלנו אנו שוכחים את עצמנו, ועם שישכח את עצמו בודאי הוא קטן ושפל. רק בשכחת עצמנו הננו נשארים קטנים ושפלים, ושכחת עצמנו היא שכחת גדולתנו".

10

מחויבים אנו במיוחד בדור זה להכיר את ה'אני' העצמי שלנו:

"לחוש תמיד [את] גדולתה של הנשמה האלהית החיה בקרבנו, ובכנסת ישראל, ובעולמים כולם, להיות בנו לעד על אור אין סוף המתנשא לכל לראש" (אגרות הראיה ב, אגרת תקצד, עמ' רכה).

15

³ נעסוק בהרחבה בדפי מקורות בסוגית "אמונת העם בחייו".